

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

I forbindelse med udførelsen af tredje etape på forsøgsanlæg Foulum anvendes til tagbeklædning og delvis facadebeklædning på bygninger i driftsafsnittet eternitplader af typen B 9 og B 5. Udførelsen af nævnte arbejder finder sted ud fra de regler, som er angivet i Arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 660 af 24. september 1986.

Herudover har Landbrugsministeriet med henblik på at øge sikkerheden på byggepladsen igangsat en række supplerende sikkerhedsforanstaltninger, der går ud over de krav, som arbejdsmarkedets parter og sundhedsmyndighederne har stillet i forbindelse med asbestbekendtgørelsens tilblivelse.

I forbindelse med løbende drift og vedligeholdelsesarbejder på Landbrugsministeriets institutioner er der i begrænset omfang sket uskiftning af bestående tagplader af eternit. Herudover er det over for Landbrugsministeriet oplyst, at der ikke udføres vedligeholdelsesarbejder med anvendelse af asbestholdige materialer.

Jørgen Tved (FK):

Jeg vil godt have at vide: Hvad sætter landbrugsministeren højest, nogle få kroner, en dato eller menneskeliv? Det gælder både de bygningsarbejdere, som eventuelt kan komme til at arbejde med materialerne – det har de nu nægtet at gøre, og her har de min fulde sympati – og det asbestpulver, der frigives, når sådan nogle plader er brugt til tagbelægning. Hvad sætter ministeren højest? Er det vigtigst at tage hensyn til menneskenes sundhed, eller er det vigtigere at tage hensyn til en fabrik, der ligger med et restlager, der skal købes op?

Og så vil jeg godt vide, om ministeren kan forklare mig, hvad B 5 og B 9 er. Jeg kender kun B-52, og det er et bombefly.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne, da ministeren ikke svarede på mit spørgsmål før, spørge i fortsættelse af dette med, at det var en restproduktion, der skulle afsættes: Kan ministeren ikke svare på, om staten for fremtiden, når der udstedes forordninger om, at man ikke må bruge et bestemt materiale, går foran og øjeblikkelig holder op med at bruge det pågældende materiale, selv om der gives dispensation til andre?

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Jeg vil først sige til den første spørger, at de regler, som er fastsat med henblik på at sikre et asbestfrit Danmark, tager jo netop hensyn til de sundhedsmæssige krav, der stilles. De fastsætter sikkerhedsbestemmelserne, og de fastsætter også de hensyn til det sundhedsmæssige, som må og skal tages. Det er jo også derfor, vi har vedtaget disse særlige bestemmelser frem til det tidspunkt, da vi kan sikre det asbestfrie Danmark.

Så vil jeg sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg må henholde mig til mit tidligere svar. Det er ikke muligt for mig her og nu at udtrykke mig anderledes, end jeg har gjort før.

Jørgen Tved (FK):

Jeg føler ikke, at jeg har fået svar på det, jeg spurgte om.

Vi diskuterer ofte i forbindelse med asbest, om man f.eks. skal forbyde asbest i bilernes bremsebelægning. Der frigives meget store mængder af asbestfibre, fordi pladerne ligger og arbejder mod hinanden.

Her i Foulum er der tale om 20.000 m² tag, hvor der altså frigives nogle fibre. Hvad vurderer ministeren højest: Sundheden for de mennesker, der bor i og omkring Faulum, eller et firmas restlager, fordi man føler sig forpligtet af nogle tidsfrister? Har man fået pladerne særlig billigt, siden man føler sig forpligtet her? Ved ministeren ikke, under hvilke uhyggelige pinsler de mennesker dør, som har fået asbest i lungerne?

Landbrugsministeren (Gammelgaard, fg.):

Jeg vil sige til hr. Jørgen Tved, at vi har her i Danmark 250 mio. m² tag, hvortil man har brugt asbestholdigt materiale, og at de regler, som arbejdsministeren har fastsat, som arbejdsmarkedets parter har tilsluttet sig, og som Folketinget har taget til efterretning, netop tager hensyn til de sundhedsmæssige forhold. De tager hensyn til, som spørgeren formulerede det, menneskeliv og sikring mod sygdomme.

Så vil jeg i øvrigt godt sige, at det er min vurdering, at netop staten har vist sig som en betryggende bygherre i den foreliggende situation, idet der er stillet ganske særlige krav, hvad angår netop statens byggerier på dette sted.